ELLE KENNEDYOVÁ

KTO BUDE MAŤ V TEJTO HRE NAVRCH?

17+

SÉRIA OFF CAMPUS

TRETIA KNIHA

Skóre

YOLi

ELLE KENNEDYOVÁ

SKÓRE

Preložila Klára Kruteková

YOLi

Elle Kennedy
THE SCORE

Copyright © 2016 by Elle Kennedy
Translation © 2020 by Klára Kruteková
Cover art by Aslıhan Kopuz
Slovak edition © 2020, 2025 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0330-9

1

Allie

Mohli by sme sa porozprávať?

Prosím!

Doriti, Allie. Nezaslúžim si to po všetkom, čím sme spolu prešli?

Však si nemyslela vážne, že je medzi nami koniec?

Budeš taká LÁSKAVÁ a odpíšeš my?

Vieš čo? Sral to pes. Chceš ma ďalej ignorovať? Fajn. Poslúž si.

V piatok večer som cestou z fitka skontrolovala mobil. Na displeji svietilo šesť nových správ. Všetky od Seana, od včerajška môjho bývalého frajera. Hoci mi neušlo, ako prechádza od prosíkania k hnevu, sústredila som sa najmä na hrúbku.

*Odpíšeš my? M*y, nie mi. Pochybujem, že za to môže autokorektúra, keďže Sean nepatrí k najbystrejším.

Fajn, trochu mu krivdím. V niektorých veciach je veľmi šikovný. Napríklad dokáže zo seba na počkanie vysúkať štatistiky bejzbalu, dokonca aj zo šesťdesiatych rokov. Zato šprtanie na zozname jeho silných stránok nenájdete. A v posledných dňoch ani bod „ukážkový frajer".

Nikdy som netúžila patriť k dievčatám, ktoré sa stále rozchádzajú a udobrujú s tým istým chalanom. Fakt som sa považovala za silnejšiu osobnosť, no Sean McCall zneužíval moje slabosti už od prvého roč-

níka na Briarskej univerzite. Získal si ma pekným vzhľadom a chlapčenským úškrnom. Pri ňom mu nabehli na lícach jamky a ja som mu zožrala všetky sľuby aj s navijakom.

Znovu som sa pozrela na displej. Rástla vo mne ostražitosť a ovíjala sa okolo mňa ako brečtan.

Ach jaj! O čom sa chce rozprávať? Včera sme si predsa povedali všetko. Pred útekom z domu jeho bratstva som vyhlásila, že je koniec, a myslela som to smrteľne vážne.

Je koniec. Za posledné tri roky sme sa rozišli už štvrtý raz. Musím konečne vystúpiť z bludného kruhu radosti a bolesti, hlavne keď sa človek, s ktorým som si mala budovať budúcnosť, rozhodol, že ma bude brzdiť.

To však nič nemenilo na skutočnosti, že mi to zlomilo srdce. Nechať niekoho, kto patril do vášho života tak dlho, je hrozne ťažké. A oveľa ťažšie vtedy, keď ten človek odmieta nechať *vás*.

Vzdychla som si a hnala sa po kľukatom kamennom chodníku v areáli školy. Zvyčajne sa neponáhľam a obdivujem okolitú scenériu – krásne staré budovy, kovové lavičky a impozantné stromy poskytujúce tieň. Dnes večer som však mala sto chutí bežať späť na intrák, zaliezť pod perinu a umlčať celý svet. Našťastie som si to mohla dovoliť, pretože moja spolubývajúca Hannah odišla na víkend preč. Nehrozili mi jej prednášky o tom, ako sebaľútosť ohrozuje psychické zdravie.

Aj keď včera ma toho ušetrila. Naopak, obhájila svoju rolu najlepšej kamošky na svete. Len čo som po rozchode so Seanom vošla do dverí, zbadala som Hannah s téglikom zmrzliny, so škatuľkou vreckoviek a s dvomi fľašami vína. Dlho do noci mi podávala vreckovky a trpezlivo počúvala moje nezrozumiteľné brblanie.

Rozchody sú *nahovno*. Akoby som zlyhala. Mama mi pred smrťou povedala, že za lásku treba bojovať. Vlastne ma to učila už dávno predtým, ako ochorela. Nepoznala som síce problémy svojich rodičov do detailov, no nebolo žiadnym tajomstvom, že ich osemnásťročné manželstvo prešlo mnohými úskaliami. Ale zvládli to. *Pracovali* na tom.

Zakaždým, keď som si spomenula, ako som včera odchádzala od Seana, rozbolel ma žalúdok. Možno som mala viac bojovať. Viem, že ma ľúbi...

Keby ťa ľúbil, nedával by ti ultimáta, zahriakol ma mrzutý vnútorný hlas. *Zachovala si sa správne*.

Ten hlas v hlave patril otcovi, môjmu najväčšiemu ochrancovi. Zovrelo mi hrdlo. V jeho očiach je správne všetko, čo robím.

Škoda, že ma tak nevníma aj Sean.

Cestou do Bristol House, kde sa delím o dvojizbový apartmán s Hannah, mi znovu zavibroval mobil.

Doriti. Ďalšia správa od Seana.

A dvojnásobné doriti, pretože v nej stálo:

Zlatko, prepáč, že som ti nadával. Nemyslel som to tak, som len smutný. Dúfam, že vieš, čo pre mňa znamenáš.

Zanedlho prišla ďalšia: *Po škole prídem k tebe. Porozprávame sa.*

Spanikárila som a zastala. Nebála som sa Seana, nie vo fyzickej rovine. Viem, že by na mňa nikdy nevztiahol ruku ani by sa nezmenil na maniaka. Hrozila som sa skôr toho, že ma znovu dostane svojimi sladkými rečičkami. To mu fakt ide. Nazve ma *zlatkom*, hodí na mňa krásny úsmev a som v pasci.

Znovu som si prečítala esemesky a bojovala s hnevom, obavami a so znepokojením. Iba to na mňa hrá. Predsa by ku mne neprišiel bez pozvania. Alebo áno?

Roztrasenými prstami som vytočila číslo na Hannah. Po dvoch zazvoneniach zaznel v mikrofóne upokojujúci hlas mojej najlepšej kamarátky. „Ahoj, čo sa deje? Si v poriadku?"

V pozadí znela tichá vrava. Ženský hlas – patril Grace Iversovej, Loganovej frajerke. To znamenalo, že Hannah s Garrettom sú na ceste do Bostonu. Hannah volala aj mňa, ale odmietla som. Nechcem byť piate koleso na voze. Dva zaľúbené páriky a ja? Nie, ďakujem.

Už som však svoje rozhodnutie ľutovala, pretože budem sama celý víkend a Sean sa chce *rozprávať*.

„Sean príde večer ku mne," vyhŕkla som.

Hannah zalapala po dychu. „Čože? *Nie!* Prečo si súhlasila..."

„S ničím som nesúhlasila! Ani sa ma neopýtal, či môže. Len mi oznámil, že príde."

„Dopekla s ním!" Rozčarovalo ju to rovnako ako mňa.

„Presne tak!" Zachvátila ma panika. „Han, ja ho nemôžem vidieť. Je to priveľmi čerstvé. Čo ak sa s ním zasa dám dokopy?"

„Allie..."

„Čo keby som zhasla a zamkla dvere? Myslíš, že by naletel, že nie som doma, a odišiel by?"

„Ako poznám Seana, bude čakať celú noc pred dverami." Hannah zakliala. „Nemala som súhlasiť, že pôjdem na zápas Bruins. Mala som zostať s tebou. Počkaj, poviem Garrettovi, nech to otočí..."

„V žiadnom prípade," prerušila som ju. „Nesmieš kvôli mne zrušiť výlet. Máte poslednú šancu zabaviť sa."

Jej frajer je kapitán briarského hokejového tímu, čo znamená, že počas sezóny bude mať nabitý program. S Hannah sa budú vídať len zriedka. Nechcela som im pokaziť jeden z mála spoločných víkendov.

„Chcela som od teba len radu." Sťažka som preglgla. „Čo mám robiť? Mám sa spýtať Tracy, či by som nemohla u nej prespať?"

„Nie, nesmieš zostať v Bristol House, keď sa tam Sean bude premávať po chodbách. A čo Megan – nie, počkať, prišiel jej na víkend frajer. Asi budú chcieť byť sami." Hannah sa zamyslela. „A čo Stella?"

„S Justinom začali spolu bývať len pred týždňom. Určite nestoja o nečakaného hosťa."

„Počkaj sekundu." Nastala ďalšia dlhá odmlka. Počula som Garrettov tlmený hlas, no nerozoznala som, čo hovorí. Potom sa Hannah znova ozvala. „Garrett vraví, že môžeš na víkend ostať uňho. Bude tam Dean aj Tuck, takže ak Sean zistí, kde si, a príde, vykopnú ho." Znovu som začula vravu v pozadí. „Môžeš spať v Garrettovej izbe," dodala.

Váhala som. Bolo to smiešne. Nemohla som uveriť, že chcem

utiecť pred Seanom z vlastnej internátnej izby. Predstavila som si, ako mi búcha na dvere. Čo ak odkopíruje tú scénu z filmu *Povedz niečo* a postaví sa mi pod okno s magnetofónom nad hlavou? Bože, čo ak pustí tú pieseň od Petra Gabriela? *Neznášam* ju.

„Určite mu to nebude prekážať?" overovala som si.

„Jasné, že nie. Logan už o tom píše Deanovi a Tuckerovi. Môžeš tam prísť kedykoľvek."

Miešal sa vo mne pocit úľavy a viny. „Prepni to na hlasný odposluch. Chcem hovoriť s Garrettom."

„Jasné. Sekundu."

O chvíľu sa v slúchadle ozval Garrettov hrubý hlas. „Čisté obličky sú v šatníku a možno by si si mala vziať svoj vankúš. Podľa Wellsy sú tie moje príliš mäkké."

„Sú mäkké," protestovala Hannah. „Akoby človek spal na rozmočenom cukríku marshmallow."

„Skôr na nadýchanom obláčiku," opravil ju Garrett. „Ver mi, Allie, sú to najlepšie vankúše na svete. Ale aj tak si pre istotu zober svoj."

Zasmiala som sa. „Ďakujem za radu. Určite je to v poriadku? Nechcem sa vnucovať."

„Samozrejme, zlatko. Stačí hodiť ten veľký modrý kukuč na Tucka a uvarí ti dobrú večeru. A Logan píše Deanovi, aby ťa nebalil, takže sa nemusíš báť, že ťa bude obťažovať."

Dean Heyward-Di Laurentis je najväčší balič na svete. Snaží sa mi dostať do nohavičiek vždy, keď ho stretnem. Ale netreba si z toho robiť ťažkú hlavu, usiluje sa dostať do nohavičiek každej.

Deana sa vôbec neobávam. Viem si s ním poradiť a Tucker poslúži ako skvelý tlmič medzi mnou a svojím nadržaným spolubývajúcim.

„Veľmi si to vážim," povedala som Garrettovi. „Vážne. Som tvojou dlžníčkou."

„Nieee."

„Napíš mi, keď tam dorazíš, dobre?" ozvala sa Hannah. „A potom si vypni mobil, aby ťa Sean nemohol obťažovať."

Už som spomínala, ako svoju najku zbožňujem?

Hneď ako som zložila, cítila som sa oveľa lepšie. Asi bol dobrý nápad odísť na víkend z intráku. Taký malý únik, pár dní na prečistenie hlavy. A pri Tuckerovi a Deanovi ľahko odolám túžbe zavolať Seanovi. Tentoraz si musíme dať poriadnu pauzu. Žiadny kontakt minimálne zopár týždňov. Alebo mesiacov. Alebo rokov.

Pravdupovediac, vôbec si nie som istá, či ten rozchod zvládnem. Ľúbila som ho roky. A Sean má aj svetlé chvíľky. Keď som bola chorá, vždy mi doniesol horúcu polievku. A keď...

Poplach!

V hlave mi zablikala kontrolka, že mi znovu šibe. Nie. Nesmiem do toho znovu skĺznuť. Sean dokáže byť milý, ale na tom nezáleží – pretože dokáže byť aj poriadne *hnusný*, čo včera znovu potvrdil.

Pridala som do kroku, odhodlaná držať sa pôvodného plánu. So Seanom je koniec. Nemôžem sa s ním stretnúť ani si s ním písať, inak sa znovu vrátim do starých koľají.

Oficiálne som začala prvý deň svojej existencie bez Seana.

Dean

Bol piatok večer a ja som sa rozvaľoval na gauči v obývačke, sŕkal pivo a pozoroval dve blondíny – veľmi sexi a úplne nahé blondíny –, ako si strkajú jazyky do úst. Môj život je úžasný.

„Toto je najlepšia noc na svete," povedal som ospalo. Kelline dlane sa kĺzali smerom k Michelliným bujným prsiam. Kelly ich stisla a ja som zavrčal. „A bola by ešte lepšia, keby ste tú svoju párty presunuli ku mne."

Odtiahli sa od seba, obe zadychčané, a so smiechom sa na mňa pozreli. „Daj nám na to dôvod," povedala Kelly zmyselne.

Zdvihol som obočie, chytil sa za vtáka tvrdého ako skala a pomaly ho napumpoval. „Toto nie je dosť dobrý dôvod?"

Michelle ku mne pritancovala ako prvá. Kozy sa jej natriasali a zadok sa vlnil, keď mi liezla do lona a pritisla sa mi na pery. O sekundu neskôr už sedela po mojom boku aj Kelly a prisala sa mi na krk horúcimi jemnými perami. Ježiši. Tak som stvrdol, až to bolelo, no tieto dve krásky sa rozhodli položiť ma na kolená. Mučili ma bozkami. Dlhými, opojnými bozkami, vlhkými, divokými jazykmi a jemným hryzkaním, ktoré ma malo priviesť do šialenstva.

Rád by som tvrdil, že táto trojka je pre mňa čosi nové a že moji hokejoví spoluhráči preháňajú, keď ma nazývajú gigolom. Nuž moja povesť sa zakladá na pravde. Rád šukám. Šukám veľa. Myslite si, čo chcete.

Kelly mi zovrela vtáka. Zavzdychal som. „Kriste. Ako to, že mám také šťastie?"

„Ešte sa neteš," schladila ma Michelle a prehodila si vlasy cez plece. „Neurobíš sa, kým nebudeme hotové my dve, pamätáš?"

Pravdaže – sľúbil som to a mienil som ten sľub dodržať. Aj keď si to moji kamaráti o mne nemyslia, pri sexe ide u mňa hlavne o ženu. Alebo v tomto prípade o ženy. Dve krásne, nedočkavé ženy, ktoré nevzdychali len za mnou, ale aj jedna za druhou.

Haló, nebo? Tu Dean Di Laurentis. Ďakujem za pozvanie.

„Tak by som asi mal začať," vyhlásil som, spustil ju na gauč a ústami zamieril k jej prsiam.

Ukoristil som bradavku a silno sa prisal. Panva jej vystrelila dohora a z úst sa jej vydral vzdych. Kútikom oka som zahliadol tieň. To sa Kelly naklonila vedľa mňa a začala Michelle olizovať druhú bradavku. Ježiškove husličky. Tak silno som zavzdychal, že by som zobudil aj mŕtvolu.

Kelly sa na mňa usmiala. „Napadlo mi, že by sa ti zišla pomoc." A vtom začala bozkami putovať po Kellinom plochom bruchu až k stehnám.

Kdeže nebo. Hotová nirvána.

Nasledoval som ju, perami cestoval po opálenej pokožke a božských krivkách, kým som sa nepriblížil k miestu, z ktorého sa mi

zbiehali slinky. Kelly ho už olizovala. Panebože. Netušil som, či sa dokážem ovládnuť natoľko, že urobím obe. Už teraz som bol na pokraji síl.

Ignorujúc pulzovanie vtáka som si navlhčil spodnú peru, sklonil sa k Michellinmu rozkroku a... zazvonil zvonček pri dverách.

Sakra. Natiahol som krk smerom k televízoru. Hodiny na prehrávači ukazovali pol deviatej. Nespomínal som si, že by som na večer pozval nejakého kamoša. Všetci spolubývajúci mali byť preč. Garrett s Loganom pred hodinou odišli s frajerkami do Bostonu a Tucker mal vziať nejakú pipku do kina.

„Nezabudnite, kde sme skončili." Dráždivo som olizol Michellino stehno, vstal z gauča a pohľadal boxerky.

Náhlil som sa k vchodovým dverám, a keď som zistil, kto je za nimi, prižmúril som oči.

„Zlé načasovanie, bábika," povedal som Hannahinej najlepšej kamarátke. „Tvoja kamoška tu už nie je. Vráť sa v nedeľu." Chystal som sa zabuchnúť dvere. Áno, taký drzý hajzel som.

Blondína za dverami sa však nedala odbiť a strčila medzi dvere a prah nohu v čiernej čižme. „Nebuď pako, Dean. Vieš, že tu mám zostať na víkend."

Obočie mi vystrelilo až k vlasom. „Čože?" Prizrel som sa jej a všimol si, že má na pleci plný ruksak. A pri nohách ružový kufrík.

Allie Hayesová si nahlas vzdychla. „Logan ti poslal esemesku. Pusť ma dnu, je mi zima."

Naklonil som hlavu. A nie veľmi jemne som jej odkopol nohu z dverí. „Počkaj tu. Hneď som späť."

„Žartuješ?" vykríkla pobúrene vo chvíli, keď som jej zabuchol dvere pred nosom.

Naštvane som sa vrátil do obývačky. Michelle a Kelly ani nezaregistrovali môj návrat. Boli priveľmi zaneprázdnené bozkávaním. Chvíľu mi trvalo, kým som našiel mobil. Keď som ho konečne zdvihol zo zeme, zistil som, že Hannahina kamarátka si zo mňa neuťahuje.

Na displeji svietilo päť neprečítaných správ. To sa v obkľúčení dvoch sexi dievčat ľahko stane. Trojka má jasnú prevahu nad kontrolovaním telefónu. O tom niet pochýb.

Logan: *Ahoj, kámo, Wellsina kamoška Allie u nás zostane na víkend.*

Logan: *Vtáka si udrž v gatiach. S Garrettom síce nemáme chuť zmlátiť ťa, keď sa o niečo pokúsiš, no Wellsy si na tebe možno zgustne. Takže: vták = gate = ruky preč od nášho hosťa.*

Hannah: *Allie s vami pobudne do nedele. Momentálne je veľmi zraniteľná. Nieže to zneužiješ, inak ma naštveš. Nechceš, aby som sa naštvala, však?*

Zachechtal som sa. Hannah, diplomatka ako vždy. Rýchlo som prebehol posledné dve správy.

Garrett: *Allie prespí u mňa v izbe.*

Garrett: *Tvoj vták zostane v tvojej izbe.*

Kriste, čo majú všetci s mojím vtákom?

Nemohli si vybrať horšie načasovanie. Smutne som sa pozrel smerom ku gauču. Kelline prsty sa nachádzali na mieste, kde som ich chcel mať ja.

Odkašľal som si a obe dievčatá sa obzreli. Michellin pohľad bol zahmlený od extra starostlivosti, ktorú jej venovala kamarátka.

„Robím to veľmi nerád, ale musím vás požiadať, aby ste odišli," oznámil som.

Vypúlili sa na mňa dva páry očí. „Prosím?" vyjachtala Kelly.

„Pred dverami stojí neočakávaný hosť," zavrčal som. „To znamená, že sa z tohto domu stáva mládeži prístupná zóna."

Michelle sa zachichotala. „Odkedy ti prekáža, že ťa niekto vidí pri sexe?"

To je pravda. Zvyčajne mi je úplne jedno, či je v miestnosti aj niekto iný. Väčšinou sa mi to páči. Ale nemohol som ukazovať svoju zhýralosť pred Hannahinou kamarátkou. Ani pred Hannah a Grace. Garrett a Logan by sa naštvali, keby som im skazil frajerky. Len čo sa

moji kamoši presunuli do vzťahovej zóny, z parťákov na balenie sa stali puritáni. Smutné.

„Tento hosť je veľmi krehká kvetinka," konštatoval som sucho. „Keby nás troch videla pokope, pravdepodobne by odpadla."

„Neodpadla," zaznel od dverí Allin naštvaný hlas.

A ja som bol naštvaný rovnako ako ona. Táto pipka sem vojde, akoby jej to tu patrilo. To teda nie.

Zazrel som na ňu. „Povedal som ti, aby si počkala vonku."

„A ja som ti povedala, že mi je zima," odsekla. Akoby ju vôbec netrápilo, že pár metrov od nej sú dve nahé dievčatá.

Moje dve krásky skúmali Allie ako baktériu pod mikroskopom. Obe zvraštili nos a odvrátili sa od nej, akoby bola, nuž, nič viac než baktéria pod mikroskopom. Pipky bývajú pri mne dosť súťaživé, no tieto dve očividne nepovažovali Allie za konkurenciu.

Nečudo. Mala na sebe objemnú čiernu bundu, čižmy, palčiaky a červenú pletenú čiapku, spod ktorej jej vytŕčali blond vlasy. Bol ešte len prvý novembrový týždeň, vonku ani stopy po snehu či mraze, jednoducho nič, čo by človeka nabádalo takto sa zababušiť. Ak mu nešibe. Allie Hayesovej zrejme šibalo, inak by drzo nevkráčala do obývačky a nezvalila sa do kresla oproti gauču.

Rozopla si bundu, vymenila si pohľady s dievčatami a potom sa otočila znova ku mne. „Prečo sa nepresuniete hore? Ja zostanem tu a pozriem si nejaký film."

„Čo keby si išla do Garrettovej izby a pozrela si ho tam?" poznamenal som sarkasticky. Ale pravdupovediac, na tom už nezáležalo. Podarilo sa jej pokaziť náladu a ja by som sa s týmito dvomi pipkami necítil príjemne, keď je v dome Hannahina kamarátka.

S povzdychom som sa otočil k dievčatám. „Necháme to na inokedy?"

Ani jedna z nich ma neprehovárala. Slečna Allie nielenže pokazila náladu, ona ju úplne zabila, pochovala a posypala zem soľou, aby na nej už nikdy nič nevyrástlo.

Allie nevenovala obliekajúcim sa dievčatám takmer žiadnu pozornosť. Priveľmi sa zaoberala zvliekaním stoviek vrstiev zimného oblečenia a ich prehadzovaním cez kreslo. V čiernych legínsach a veľkom pásikavom tričku vyzerala oveľa chudšie. A vôbec sa neostýchala urobiť si na veľkom mäkkom kresle pohodlie.

Odprevadil som Kelly a Michelle k dverám, kde mi obe takmer rozžuli tvár predtým, než mi povedali, že sa tešia na ďalšie stretnutie. Kým odišli, celkom mi opuchli pery a vták mi znovu pulzoval.

Do obývačky som sa vrátil s pochmúrnym výrazom. „Bavíš sa?" osopil som sa na ňu.

„Čo?"

„Že mi brzdíš vtáka."

Allie sa zasmiala. „Prečo si tie blondínky nezaviedol hore? Nemusel si ich kvôli mne vykopnúť."

„Myslíš si, že by som dokázal šukať s vedomím, že tu sedíš?"

Vyslúžil som si ďalší smiech. „Ty šukáš všade. V kuse. Ako by som ti mohla prekážať?" zamyslela sa. „Ak teda nemáš problém ísť do svojej izby. Hannah spomínala, že to vždy robíš v obývačke. O čo ide? Máš v posteli ploštice či čo?"

Zaťal som zuby. „Nie."

„Tak prečo tam tie nahotinky nevezmeš?"

„Lebo..." odmlčal som sa a znovu sa zamračil. „Do toho ťa nič. A prečo si vlastne prišla? V Bristol House horí?"

„Skrývam sa," odvetila, akoby som tomu mal rozumieť. Poobzerala sa po obývačke. „Kde je Tucker? Garrett vravel, že tu bude."

„Je vonku."

Ohrnula spodnú peru. „To je naprd. On by si so mnou určite pozrel film. Teraz ho budeš musieť zastúpiť."

„Tak ty mi pokazíš sex a ešte očakávaš, že s tebou budem tráviť čas?"

„Ver mi, si posledný človek, s ktorým chcem byť, ale v tejto chvíli som v krízovej situácii a ty jediný si poruke. *Musíš* mi robiť spoločnosť, Dean. Inak vyvediem hlúposť a zničím si život."

Hannah tuším spomínala, že Allie študuje herectvo. To by úplne sedelo.

„Prosíím."

Prosebne na mňa hľadela. Nikdy som nedokázal odolať veľkým modrým očiam. Hlavne keď patrili chutnej blondínke so skvelými kozami.

„Vyhrala si," podvolil som sa. „Budem ti robiť spoločnosť."

Rozžiarila sa. „Čo si pozrieme?"

Zadržal som povzdych. Môj piatkový večer sa zmenil z trojky na stráženie najlepšej kamošky kamarátovej frajerky.

Z bozkov na dobrú noc od Kelly a Michelle mi ešte vždy stál.

Fakt úžasné.

2

Allie

Moje sebaovládanie mal v rukách Dean Heyward-Di Laurentis, chalan známy nulovým sebaovládaním. Čiže mám problém. A poriadny.

Rozhodla som sa, že Seanovi nezavolám. Aj keď mi pred dvadsiatimi minútami poslal fotku z nášho minuloročného výletu do Mexika. Použil jednu z tých hlúpych aplikácií a urobil nám okolo tvárí veľké červené srdce.

Bol to fakt krásny výlet...

Odohnala som spomienky a schmatla z konferenčného stolíka ovládač. „Máte Netflix?" Hodila som pohľad na Deana, ktorý ešte stále vyzeral naštvaný z môjho príchodu.

Zdalo sa mi to alebo mal naozaj erekciu? No nemienila som si z neho uťahovať. Chudáčik, pripravila som ho o sex s dvomi dievčatami.

Pohľadom som mu zablúdila na nahú hruď. Uznávam, má ju dokonalú. Vlastne celý je ako z katalógu. Vysoký, štíhly s dokonale vyrysovanými svalmi. A na dokonale tvarovanej sánke sexi blond strnisko. Aká škoda, že taký krásavec je zároveň taký pako.

„Hej. Vyber niečo," odvetil. „Ja si skočím hore vyhoniť a potom sa k tebe pridám."

„Fajn, mám náladu na... počkať, čo?"

Už bol preč a ja som s otvorenými ústami hľadela na dvere. Čo šiel urobiť? Žartoval, však?

Nedokázala som odohnať tie predstavy. Dean vo svojej izbe. Jednou rukou si drží vtáka, druhou... gule? Zviera plachtu na posteli? Alebo pri tom stojí, drží sa stolíka a hryzie si spodnú peru...

Nechápem, *prečo* som sa snažila vyriešiť záhadu, ako ten chalan masturbuje.

Zahnala som tú myšlienku. Prepínala som programy, kým som nenašla Netflix, a začala prehľadávať najnovšie tituly.

O necelých päť minút sa vrátil Dean. Chvalabohu, obliekol si tepláky, bohužiaľ, asi zabudol na boxerky. Prezradili ho tepláky visiace tak prekliato nízko na bedrách, že som takmer videla aj to... čo som nechcela vidieť.

Stále bol do pol pása nahý a líca mal jemne červené.

„To si si fakt práve vyhonil?" dožadovala som sa vysvetlenia.

Prikývol, akoby na tom nebolo nič zvláštne. „Myslíš si, že dokážem presedieť celý film s plnými guľami?"

Neveriacky som naňho zízala. „Takže keď som tu, nemôžeš mať s nikým sex, ale *toto* robiť môžeš?"

Lišiacky sa usmial. „Urobil by som to aj tu, ale potom by ťa lákalo skočiť na mňa. Chcel som byť ohľaduplný."

Neubránila som sa a zagúľala očami. „Ver mi, bez problémov by som sa ovládla."

„Keby si mala môjho vtáka ako na podnose? Pochybujem. Určite by si to nedokázala." Zdvihol obočie. „Mám skvelého vtáka."

„Uhm. To iste."

„Neveríš? Ukážem ti fotku." Načiahol sa za mobilom na konferenčnom stolíku. Vzápätí sa zháčil a chytil si tepláky. „Vlastne ti ho môžem ukázať aj naživo."

„Nie, ďakujem." Ukázala som na telku. „Toto som vybrala. Videl si to?"

Dean sa zaškeril na filmový plagát na obrazovke. „Pre Kristove rany, *toto*? Sú tam minimálne tri nové horory a všetky filmy s Jasonom Stathamom."

„Žiadny horor sa pozerať nebude," namietla som odhodlane. „Nerada sa bojím."

„Fajn. Tak si pustime nejaký akčák."

„Nemám rada násilie."

„Bábika, nemienim pozerať film o..." zažmúril na obrazovku s frustrovaným výrazom na tvári, „životnej ceste ženy, ktorej diagnostikovali smrteľnú chorobu. V žiadnom prípade."

„Určite je dobrý," protestovala som. „Vyhral Oscara!"

„Vieš, čo ešte vyhralo Oscara? *Mlčanie jahniat*, *Čeľuste*, *Exorcista*. A všetko sú to horory."

„Hádajme sa hoci aj celý večer, ale ja odmietam pozerať čokoľvek, kde je samá krv, žraloky alebo explózie. Zmier sa s tým."

Dean očividne zatínal zuby. Potom uvoľnil čeľusť a nahlas vydýchol. „Fajn. Ale ak mám s tebou pretrpieť ten hrozný film, musím si najprv dať joint."

„Daj si čokoľvek, čo ti pomôže, miláčik."

Cestou k dverám si šomral popod nos.

„Počkaj," zavolala som za ním. Rýchlo som vylovila mobil z vrecka bundy. „Môžeš ho vziať so sebou? Ak tu zostanem sama, možno neodolám pokušeniu napísať správu."

Začudovane sa na mňa pozrel. „Komu nechceš písať?"

„Bývalému. Včera večer sme sa rozišli a odvtedy mi stále píše."

Dean chvíľu mlčal a potom vyhlásil: „Vieš čo? Ideš so mnou."

Sotva som stihla žmurknúť a Dean už stál pri mne a ťahal ma z kresla. Keď som sa dotkla chodidlami drevenej podlahy, stratila som rovnováhu a narazila mu do veľkej hrude. Nosom som sa dotkla vyrysovaného svalu.

Rýchlo som sa narovnala s užasnutým výrazom. „Sedelo sa mi pohodlne, ty pako."

Nevšímal si môj protest a ťahal ma do kuchyne. Keďže som si nestihla vziať bundu, roztriasla som sa, len čo sme vyšli na zadný dvor.

Vo svetle lampy na terase sa Deanova nahá hruď ligotala. Tváril sa, že chladný vzduch mu neprekáža, ale bradavky sa mu jemne stiahli.

„Bože. Ešte aj bradavky máš dokonalé," zahromžila som.

Myklo mu kútikmi. „Chceš sa ich dotknúť?"

„Fuj. Nikdy. Len konštatujem. Proporčne sa ti hodia na hruď."

Pozrel si na tehličky na bruchu a chvíľu premýšľal. „Hej. Som dokonalý. Mal by som si to častejšie pripomínať."

Odfrkla som. „Jasné. Lebo teraz vôbec nie si namyslený."

„Som sebavedomý," opravil ma.

„Namyslený."

„*Sebavedomý*." Otvoril kovovú škatuľku, ktorú vzal z kuchyne. Keď z nej vybral úhľadne zabalený joint a zapaľovač, zamračila som sa.

„Prečo som musela ísť s tebou? Nechcem fajčiť trávu."

„Jasné, že chceš." Zapálil si a potiahol, vyfúkol dym a pokračoval. „Správaš sa nervózne a čudne. Ver mi, potrebuješ to ako soľ."

„To je nátlak, vieš to?"

Podržal joint a zdvihol obočie. „No tak, zlatko," prehováral ma. „Len jeden šluk. Všetky husté decká to robia."

Neubránila som sa smiechu. „Choď do riti."

„Ako chceš." Znovu vydýchol. Ovanul ma zápach marihuany.

Nepamätám si, kedy naposledy som sa zhúlila. Nerobila som to často, ale, pravdupovediac, ak som sa niekedy potrebovala upokojiť mariškou, bolo to práve teraz.

„Fajn. Daj to sem." Natrčila som ruku skôr, než som si to mohla rozmyslieť.

Dean mi podával joint a vyškieral sa pri tom ako slniečko. „To je ono. No nehovor to Wellsy. Nakopala by ma do zadku, že jej kazím najlepšiu kamošku."

Zovrela som cigaretu perami a potiahla, potláčajúc smiech na Deanovom úprimne vystrašenom výraze. Asi mal dôvod báť sa Hannah. To dievča má ostrý jazyk a nebojí sa ho použiť. Preto ju zbožňujem.

Nasledujúcich pár minút sme si mlčky podávali joint ako dvojica chuligánov za benzínovou pumpou. Prvý raz sme boli spolu osamote. Postávať na zadnom dvore s polonahým Deanom Di Laurentisom

sa mi javilo prinajmenšom čudné. Nikdy som nevedela, čo si mám o ňom myslieť. Je nafúkaný, samý flirt...

A povrchný.

Cítila som sa previnilo, že si to o ňom myslím, ale to mi napadlo ako prvé, keď som ho videla. Hannah vravela, že je nechutne bohatý, a bolo to vidieť na prvý pohľad. Niežeby dokazoval svoju solventnosť materiálnymi vecami. Skôr tým, ako sa naparoval, akoby mu patril celý svet. Tušila som, že v živote nezažil zlé časy. Už len z pohľadu naňho mi bolo jasné, že dostane, čo chce a kedy chce.

Fíha. Marihuana zo mňa očividne urobila filozofa a kritika.

„Takže si dostala kopačky?" prehovoril konečne, keď som si znovu potiahla.

Vyfúkla som mu dym priamo do tváre. „Nedostala som kopačky. Ja som ich dala."

„Tomu chalanovi, s ktorým chodíš celú večnosť? Tomu z bratstva? Stanovi?"

„Seanovi. Áno, chodíme spolu už od prvého ročníka."

„Ježiši. Pridlho na sexovanie s tým istým človekom. Až tak ťa ten sex nudil?"

„Prečo u teba vždy ide len o sex?" Podala som mu joint. „Len pre tvoju informáciu, sex bol fajn."

„Fajn?" zachichotal sa. „Fíha, aké presvedčivé."

Mariška už účinkovala. Ľahká myseľ a uvoľnené telo. To bol asi jediný dôvod, prečo som pokračovala. Za normálnych okolností by som sa mu nezdôverila.

„V poslednom čase to už nebolo bohviečo," priznala som. „No asi len preto, lebo sme sa od leta často hádali."

„Nerozišli ste sa prvý raz, však? Prečo sa k nemu stále vraciaš?"

„Lebo ho ľúbim." Rýchlo som sa opravila: „Ľúbila som ho." Bože, už som ani nevedela, čo je pravda. „Prvé dva razy sme sa nerozišli z nejakého konkrétneho dôvodu. Len som mala pocit, že to začína byť príliš vážne, príliš rýchle. Boli sme prváci a myslela som si, že by sme si mali užívať aj s inými, a podobné kraviny."